

Hendrik Old, lögtingsmaður:

Landstýrismaðurin valdi tann lættta útvegin

Hetta sigur Hendrik Old, um útspælið hjá John Petersen landstýismanni sum hevur spælt bóltin yvir til Meginfelag Útróðrarmanna, og biður teir koma við teirra hugskotum, um møguligar broytingar

Í Degi og Viku týskvöldið kom fram, at á fundinum sum Meginfelag Útróðrarmanna hevði við landstýrismannin í fiskivinnumálum, hevði landstýrismaðurin spælt bóltin yvir aftur til meginfelagið, við at biða teir um at koma við einum útspæli um hvussu teir høvdu hugsað sær at skipanin skuldi verða, og við eini definition av, nær ein útróðrarmaður er útróðrarmaður.

Hendrik Old, lögtingsmaður, sigur at hetta er ikki annað enn ein bilig roynd at skumpa trupulleikarnar

yvir á útróðrarmennin. Hann sigur seg at ivast stórliga í um, meginfelagið kemur at yvirleva eitt slíkt kjak. Tað eru so nógv mótstríðandi áhugamál, millum bólkarnar í meginfelagnum, har eru bæði talan um A, B og D loyvir, og so spurningurin um at verða útróðrarmaður burturav ella lutvis, at taka støðu til. Tað er heilt vist at hvør einstakur bólkur í hesum føri er sær sjálvum næstur, og hetta kann skjótt elva til at felagið skrædnar sundur.

Viðvíkjandi spurningi-

num, um landsstýrið hevur nakran rætt til at byta veiðudagarnar við afturvirkandi kraft, ger Hendrik Old vart við, at hann hevur lagt hetta málið fyri landsstýrismálanevndina, og skal hon taka støðu til um nógur heimild er fyri bytunum.

Hendrik Old heldur at tað kundi verið eitt hugskot at landið keypti onkrar gamlar partrolarar og onkran gamlan linubát, og at teir síðani blivu lagdir. Á henda hátt kundi trupulleikin partvis verið loystur. Við at eitt ávíst dagatal kundi verið lagt afturat, døgnum hjá

útróðraráttunum, so at ikki var neyðugt við so stórum avmarkingum.

Henda loysnin er til at taka, tá ið eingin av hinum bólkunum kann góðtaka at dagar hjá teimum, verða fluttir yvir í bólkinn hjá útróðraráttunum, og er avgjørt verð at umhugsa nú landstýrið er farið undur at smíða eina nýggja figgjarlóg. Pengar kundu verið settir av til endamálið á komandi figgjarlóg.

n

Hendrik Old, lögtingsmaður heldur at John Petersen landstýrismaðurin í fiskivinnu málum valdi einn lættan útveg tá hann á fundi týsdagin bað meginfelagið um at koma við einum útspæli

Tilboð ynskist

at mála

Blaðhúsið á Argjum

Nærri læst at vita við at ringja 11820 ella 16409 (eftir arbeiðstíð)

ALT FÓÐUR til FLOGFENAÐ

Skal tað vera

1.floks BYGG ella MEIS

ella

◊ UNGAFÓÐUR

◊ FITIFÓÐUR

◊ VERPIFÓÐUR

– so hava vit tað í røttu blandingini v/ vitaminum

MEM

FÓÐUR

Kollafjørður
Bryggjan
Tlf. 21478

Tórshavn
Vegurin Langi
Tlf. 21300

Tær heilagu skriftirnar - 9

Kristus í skriftunum

Í aðru mósebók 12. kapitli lesa vit um páska-lambið, sum visir beinleiðis til deyða Kristusar. Aftaná at Farao ferð eftir ferð hevði noktað israelsfólkið at fara úr Egyptalandi, og Harrin hevði sent eina pláguna fyri og aðra eftir yvir Egyptaland, endaði tað við at hann lat hesa ræðuligu pláguna koma, at teir frumbornu doyðu. Tá var tað at Harrin gav Mósesi boð um at israelsmenn skuldu drepa eitt lamb, eitt fyri hvørt hús og smyrja blóðið á durastavirnar og træið yvir durum, so skuldi Harrin leypa tey um. Harrin kom hesa nátt yvir Egyptaland, og drap alt frumborið, líka frá hinum frumborna hjá Farao til hin frumborna hjá fangnum, sum í fangahúsinum sat, men allaftaðni har blóðið var smurt á durastavirnar, kom hann ikki inn.

Paulus sigur í 1. korint-

brævi 5, 7 at eisini páska-lamb okkara er dripið, Kristus. Soleiðis er nú ein og hvør, sum trýr á Kristus bjargaður undan dómnum. Har, sum blóð Kristusar er smurt á dyrnar, andaliga talið, er eingin dómur, tí dómurin gekk yvir Jesus á Golgata. Hvør trygg vit eru. Vit eru altíð trygg, bæði tá ið vit føla okkum trygg, og tá ið vit kanska ikki føla okkum trygg. Vit vita at hjá okkum menniskjum kann tað vera so ymiskt við hvussu vit kenna okkum, men eru vit farin yvir um frá deyðanum til lívið við trúnni á Harran Jesus, eru vit æviga trygg. Tað sigur hetta við blóðin-um á hurðini okkum so væl. Vit kunnu ímynda okkum tvey menniskju, sum sita hesa ræðuliga nátt innan fyri tær blóðsmurdu dyrnar í Egyptalandi. Annað er eitt sterkt menniskja, kunnu vit hugsa okkum, tað hevur fast

álit á Gudi, um at tað, sum hann hevur lovað tað fer hann at gera, hann fer at leypa tey um tá ið hann kemur, og tí óttast hann ikki, men kennir seg so púra tryggan. Hin er kanska ein veikari persónur, hann er í trúgv farin inn um tær blóðsmurdu dyrnar, men nú hann situr og biður hesa myrku nátt, er hann farin at ivast, ræðsla er komin á hann, og hann er í stórarí angist. Hann torir ikki at líta trygt á tað, sum Harrin hevur sagt, men hugsar at hann kanska verður dripin hóast alt, hann veit hann er ein frumborin, og tað er so vordin ófriður komin á hann, meðan hann biður. Men hvør er nú tryggari, tann ræddi ella tann óræddi? Bæði eru líka tryggir, sjálvandi, teir eru jú bæði í lívd av blóðinum, og tað er tað, sum telur.

Hinvegin kunnu vit eisini

hugsa okkum ein persón, sum hesa somu náttina sat innan fyri einar dyr í Egyptalandi. Hann er ein frumborin, men «kennir» seg so fullkomiliga tryggan, og heldur at alt fer nokk at laga seg. Hann hevur ikki smurt blóðið á durastavirnar, tí hann trýr einki uppá at tað hevur nakran tyding. Man hann fara at sleppa undan, tí hann kennir seg tryggan. Als ikki. Har sum blóðið ikki er smurt, fer dómurin fram, soleiðis sum sagt frá frammanundan, og hann má lata lív. Tí er tað so umráðandi, at vit menniskju gera tað, sum Gud sigur, og trúgva honum, og ikki ganga eftir okkara egna hjarta, og tí, sum vit halda, tí tað fer fyrr ella seinri at leiða okkum í vanlukk.

Richard Danielsen

Lýsingartorgið

Tað rætta lýsingartorgið - bara í Sosialinum **FIMM** ferðir um vikuna